

Skatteutskottets betänkande 2019/20:SkU14

Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

Sammanfattning

Utskottet ställer sig i huvudsak bakom regeringens förslag till ny lag om rapporteringspliktiga arrangemang och de förslag till ändringar i lagar som är nödvändiga för att genomföra rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC 6).

Direktivet innebär att det införs gemensamma EU-regler om uppgiftsskyldighet för s.k. rapporteringspliktiga arrangemang och automatiskt utbyte av upplysningar om dessa arrangemang mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och till Europeiska kommissionen.

För att ett arrangemang ska vara rapporteringspliktigt krävs att arrangemanget är gränsöverskridande och att det uppvisar åtminstone ett av de s.k. kännetecknen, som indikerar att det kan finnas en risk för skatteflykt. Uppgiftsskyldigheten riktar sig primärt till rådgivare som bl.a. utformar, marknadsför, tillhandahåller eller organiserar ett rapporteringspliktigt arrangemang. Även användare av rapporteringspliktiga arrangemang kan bli uppgiftsskyldiga i vissa fall. Syftet med direktivet är bl.a. att ge skattemyndigheterna tidig information om nya former av aggressiv skatteplanering och i vilken utsträckning de används. I propositionen lämnas även förslag på en ny särskild avgift i form av en rapporteringsavgift som ska kunna tas ut om föreskrivna uppgifter om ett arrangemang inte har lämnats i rätt tid till Skatteverket.

I propositionen föreslås en ny lag om rapporteringspliktiga arrangemang. Ändringar föreslås i skatteförfarandelagen och i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Som en följd av de nya reglerna föreslås även ändringar i lagen om behandling av uppgifter i

Skatteverkets beskattningsverksamhet och i offentlighets- och sekretesslagen. Regeringen föreslår att bestämmelserna ska träda i kraft den 1 juli 2020.

Utskottet bedömer att det med anledning av händelseutvecklingen till följd av den pågående Coronapandemin i dagsläget inte finns möjlighet för riksdagen att bestämma vid vilka tidpunkter lagförslaget och lagändringarna bör träda i kraft och tillämpas. Utskottet föreslår därför att riksdagen under dessa exceptionella omständigheter ska bemyndiga regeringen att bestämma de tidpunkter förslagen ska träda i kraft och att meddela de övergångsbestämmelser som behövs.

Utskottet anser att riksdagen ska avslå motionsförslaget.

I betänkandet finns en reservation (V).

Behandlade förslag

Proposition 2019/20:74 Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang.

Ett yrkande i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	6
Ärendet och dess beredning	6
Bakgrund	6
Propositionens huvudsakliga innehåll	7
Utskottets överväganden	8
Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang	8
Rapporteringsskyldighet för inhemska skattearrangemang	16
Reservation	17
Rapporteringsskyldighet för inhemska skattearrangemang, punkt 2 (V)....	17
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	18
Propositionen	18
Följdmotionen	18
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	19
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	48

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang**

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om rapporteringspliktiga arrangemang med den ändringen att ikraftträdandebestämmelsen ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

2. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet med den ändringen att ikraftträdandebestämmelsen ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

3. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) med den ändringen att ikraftträdandebestämmelsen ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

4. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) med den ändringen att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

5. lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning med den ändringen att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska ha den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3.

Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2019/20:74 punkterna 1–5.

2. **Rapporteringsskyldighet för inhemska skattearrangemang**

Riksdagen avslår motion

2019/20:3492 av Tony Haddou m.fl. (V).

Reservation (V)

Stockholm den 26 maj 2020

På skatteutskottets vägnar

Jörgen Hellman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jörgen Hellman (S), Niklas Wykman (M), Tony Haddou (V), David Lång (SD), Anna Vikström (S), Joar Forssell (L), Rebecka Le Moine (MP), Sultan Kayhan (S), Helena Vilhelmsson (C), Andreas Carlson (KD), Louise Meijer (M), Jessika Roswall (M), Magdalena Schröder (M), Azadeh Rojhan Gustafsson (S), Leif Nysmed (S), Katja Nyberg (SD) och Martin Kinnunen (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2019/20:74 Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2.

En följdmotion har väckts med anledning av propositionen.

Bakgrund

En av de politiska prioriteringarna i EU är att bekämpa skatteflykt och skatteundandragande. Inom ramen för OECD/G20:s projekt mot skattebaserosion och vinstflyttning, det s.k. BEPS-projektet, har det pågått ett omfattande arbete mot gränsöverskridande aggressiv skatteplanering, dvs. förfaranden som innebär att skillnader mellan olika länders skattesystem utnyttjas. Projektet genomfördes utifrån en handlingsplan med 15 åtgärder. Inom ramen för åtgärd 12 tog OECD/G20 fram rekommendationer om s.k. Mandatory Disclosure Rules, vilket innebär regler om informationsskyldighet. Innebörden är att skatterådgivare eller skattskyldiga (användarna av skatteupplägg) eller både skatterådgivare och skattskyldiga ska lämna information till skattemyndigheten om skatteupplägg som erbjuds eller används. Rekommendationerna är framtagna för att utgöra ett stöd för de länder som vill införa regler om informationsskyldighet och återfinns i en av BEPS-projektets slutrapporter Mandatory Disclosure Rules, Action 12 – 2015 Final Report (nedan OECD-rapporten).

Vid det informella Ekofinmötet den 22 april 2016 uppmanade flera medlemsstater Europeiska kommissionen att överväga ett direktivförslag om informationsskyldighet för förmedlare av skatteupplägg inspirerat av OECD-rapporten. Rådet presenterade den 25 maj 2016 slutsatser om en extern skattestrategi och åtgärder mot missbruk av skatteavtal. Av dessa slutsatser framgår det att rådet vill att kommissionen ska överväga lagstiftningsinitiativ om tvingande regler om utlämnande av uppgifter för att införa mer verkningfulla avskräckande åtgärder för mellanhänder som bistår med system för skatteundandragande och skatteflykt.

Kommissionen presenterade den 21 juni 2017 ett förslag om informationskyldighet för främst förmedlare av gränsöverskridande skatteupplägg och om automatiskt utbyte av upplysningar om skatteupplägg mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna. Rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av

upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (förkortat DAC 6) antogs vid Ekofinrådets möte den 25 maj 2018.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas de förslag som krävs för att genomföra rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC 6). Direktivet innebär att det införs gemensamma EU-regler om uppgiftsskyldighet för s.k. rapporteringspliktiga arrangemang och automatiskt utbyte av upplysningar om dessa arrangemang mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och till Europeiska kommissionen.

För att ett arrangemang ska vara rapporteringspliktigt krävs att arrangemanget är gränsöverskridande och att det uppvisar åtminstone ett av de s.k. kännetecknen som indikerar att det kan finnas en risk för skatteflykt. Uppgiftsskyldigheten riktar sig primärt till rådgivare som bl.a. utformar, marknadsför, tillhandahåller eller organiserar ett rapporteringspliktigt arrangemang. Även användare av rapporteringspliktiga arrangemang kan bli uppgiftsskyldiga i vissa fall. Syftet med direktivet är bl.a. att ge skattemyndigheterna tidig information om nya former av aggressiv skatteplanering och i vilken utsträckning de används. I propositionen lämnas även förslag på en ny särskild avgift i form av en rapporteringsavgift som ska kunna tas ut om föreskrivna uppgifter om ett arrangemang inte har lämnats i rätt tid till Skatteverket.

I propositionen föreslås en ny lag om rapporteringspliktiga arrangemang. Ändringar föreslås i skatteförfarandelagen (2011:1244) och i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Som en följd av de nya reglerna föreslås även ändringar i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 2020.

Utskottets överväganden

Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om rapporteringspliktiga arrangemang samt de förslag till ändringar i lagar som är nödvändiga för att genomföra rådets direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC 6) med den ändringen att riksdagen bemyndigar regeringen att bestämma de tidpunkter som lagförslaget och lagändringarna ska träda i kraft och att meddela de övergångsbestämmelser som behövs.

Propositionen

Nytt regelverk om rapporteringspliktiga arrangemang

Av DAC 6 framgår att Sverige senast den 31 december 2019 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Med anledning av när bestämmelserna som genomför DAC 6 i svensk rätt ska vara antagna och rapporteras till Europeiska kommissionen har regeringen gjort bedömningen att detta lagstiftningsärende endast bör innefatta gränsöverskridande arrangemang. Utredningens förslag om rapporteringsplikt för rent inhemska arrangemang bereds vidare inom Regeringskansliet. Regeringen föreslår därför att en lag om rapporteringspliktiga arrangemang och ett nytt kapitel i skatteförfarandelagen ska införas för att genomföra EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang.

Bestämmelser om Skatteverkets skyldighet att automatiskt utbyta upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang ska enligt förslaget tas in i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Uppgiftslämnare

Regeringen föreslår att med rådgivare avses en person som utformar, marknadsför, organiserar eller tillhandahåller ett rapporteringspliktigt arrangemang för genomförande, eller som har hand om genomförandet.

Regeringen föreslår vidare att med rådgivare avses även en person som vet eller skäligen kan förväntas veta att denne har åtagit sig att, direkt eller genom

andra personer, bidra till att utforma, marknadsföra, organisera eller tillhandahålla ett rapporteringspliktigt arrangemang för genomförande, eller ha hand om ett genomförande.

En person ska enligt förslaget anses som rådgivare bara om denne har hemvist i en medlemsstat, tillhandahåller tjänster avseende arrangemanget från ett fast driftställe i en medlemsstat, är registrerad i eller lyder under lagstiftningen i en medlemsstat, eller tillhör en bransch- eller yrkesorganisation för juridiska rådgivare, skatterådgivare eller konsulter i en medlemsstat.

Regeringen föreslår vidare att med uppgiftsskyldig rådgivare avses en rådgivare som har en sådan anknytning till Sverige som avses ovan. Anknytningens styrka, som avgörs av ordningen som följer av punkterna ovan, får dock inte vara starkare till någon annan medlemsstat.

När det gäller användare föreslår regeringen att med användare avses en person som tillhandahåller ett rapporteringspliktigt arrangemang, har ett rapporteringspliktigt arrangemang som är klart för genomförande eller har påbörjat genomförandet av ett rapporteringspliktigt arrangemang.

Primär uppgiftsskyldighet

I DAC 6 regleras vilka som är skyldiga att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang. Av direktivet framgår att förmedlaren (nedan rådgivaren) är skyldig att lämna uppgifter till behörig myndighet i den medlemsstat som denne har anknytning till. Regeringen föreslår därför att den som är en uppgiftsskyldig rådgivare ska ha den primära uppgiftsskyldigheten. Regeringen gör bedömningen att även rådgivare som är advokater ska omfattas av den primära uppgiftsskyldigheten.

Användare ska under vissa förutsättningar lämna uppgifter

Regeringen föreslår också att användaren ska lämna uppgifter till Skatteverket om rapporteringspliktiga arrangemang, om det inte finns någon rådgivare, eller om samtliga rådgivare är förhindrade att lämna fullständiga uppgifter om arrangemanget på grund av tystnadsplikten för advokater, eller liknande bestämmelser i en annan medlemsstat.

Detta gäller dock enligt förslaget bara om användaren har anknytning till Sverige och anknytningen inte är starkare till någon annan medlemsstat.

Regeringen föreslår att anknytningens styrka avgörs av, i fallande ordning, medlemsstat där användaren

1. har hemvist
2. har ett fast driftställe som gynnas av arrangemanget
3. har inkomster eller genererar vinster eller
4. bedriver verksamhet.

Uppgiftsskyldighet i mer än en medlemsstat

Om en uppgiftsskyldig rådgivare har lika stark anknytning till någon annan medlemsstat som till Sverige, föreslår regeringen att uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang inte behöver lämnas till Skatteverket om motsvarande uppgifter redan har lämnats till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten. Anknytningens styrka avgörs i viss angiven ordning.

Om användaren är skyldig att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang både till Skatteverket och till en behörig myndighet i någon annan medlemsstat, behöver uppgifter enligt förslaget inte lämnas till Skatteverket om motsvarande uppgifter redan har lämnats i den andra medlemsstaten.

Flera uppgiftsskyldiga rådgivare eller användare

Regeringen föreslår att en uppgiftsskyldig rådgivare inte behöver lämna uppgifter till Skatteverket om ett rapporteringspliktigt arrangemang om en annan rådgivare redan har lämnat föreskrivna uppgifter till Skatteverket eller lämnat motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i någon annan medlemsstat.

Om det finns flera användare som ska lämna uppgifter föreslår regeringen att andra användare än användare som har kommit överens om tillhandahållandet av arrangemanget med en rådgivare inte behöver lämna uppgifter om en sådan användare har lämnat föreskrivna uppgifter till Skatteverket eller motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i någon annan medlemsstat.

Om det inte finns någon användare som har kommit överens om tillhandahållandet av arrangemanget med en rådgivare, behöver enligt förslaget en användare inte lämna uppgifter, om en användare som har hand om genomförandet av arrangemanget har lämnat föreskrivna uppgifter på motsvarande sätt.

Informationsskyldighet i vissa fall

Regeringen föreslår att om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera samtliga andra rådgivare avseende arrangemanget om rådgivares skyldighet att lämna uppgifter. Om det inte finns någon annan rådgivare som är skyldig att lämna uppgifterna om det rapporteringspliktiga arrangemanget eller om samtliga andra rådgivare är förhindrade att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater eller motsvarande regler i någon annan medlemsstat, ska den uppgiftsskyldige rådgivaren i stället informera användaren av arrangemanget om användarens skyldighet att lämna uppgifter.

Definitioner av gränsöverskridande arrangemang

När det gäller begreppet gränsöverskridande arrangemang föreslår regeringen att med begreppet ska avses ett arrangemang som berör fler än en medlemsstat

i Europeiska unionen, eller en medlemsstat och ett tredjeland, och som uppfyller minst ett av följande villkor:

- Samtliga deltagare i arrangemanget har inte hemvist i samma stat eller jurisdiktion.
- En eller flera av deltagarna i arrangemanget har sin hemvist i fler än en stat eller jurisdiktion.
- En eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver näringsverksamhet i en annan stat eller jurisdiktion än där de har hemvist från ett fast driftställe i den andra staten eller jurisdiktionen och arrangemanget utgör en del av eller hela verksamheten vid det fasta driftstället.
- En eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver verksamhet i en annan stat eller jurisdiktion än där de har hemvist eller där de har ett fast driftställe.
- Arrangemanget skulle kunna påverka rapporteringsskyldigheten avseende finansiella konton enligt rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller motsvarande avtal.
- Arrangemanget skulle kunna försvåra identifieringen av verkligt huvudmannskap.

Rapporteringspliktiga arrangemang

DAC 6 innehåller ett antal olika kännetecken, såväl allmänna som särskilda. De allmänna kännetecknen utgör enligt regeringen vanligtvis egenskaper som är gemensamma för arrangemang som tillhandahålls till en större krets, som t.ex. konfidentialitetsvillkor eller arrangemang där rådgivaren tar ut en avgift beroende på eventuell positiv utgång som rådgivningen genererar (s.k. contingency fee eller conditional fee). Allmänna kännetecken kan också användas för att fånga in nya och innovativa skatteupplägg som enkelt kan replikeras och säljas till flera olika klienter. De särskilda kännetecknen riktar in sig på sårbarheter i skattesystemet och strukturer som ofta används i skatteupplägg, t.ex. användning av förluster. Det är enligt DAC 6 tillräckligt att ett gränsöverskridande arrangemang uppvisar ett av de fastställda kännetecknen för att arrangemanget ska vara rapporteringspliktigt. I vissa fall krävs även att en skatteförmån är den huvudsakliga fördelen eller en av de huvudsakliga fördelarna med arrangemanget. Regeringen föreslår därför att det i den nya lagen om rapporteringspliktiga arrangemang ska införas bestämmelser om vilka arrangemang som är rapporteringspliktiga. Regeringen föreslår vidare att ett gränsöverskridande arrangemang ska vara rapporteringspliktigt om det uppvisar något av de kännetecken som uppställs i lagen om rapporterings-

pliktiga arrangemang. I vissa fall krävs även enligt förslaget att en skatteförmån är den huvudsakliga fördelen, eller en av de huvudsakliga fördelarna, som en person rimligen kan förvänta sig av arrangemanget.

Kännetecken

Mot bakgrund av de kännetecken som omfattas av DAC 6 föreslår regeringen följande kännetecken: omvandling av inkomst, användning av ett förvärvat företags underskott, standardiserade arrangemang, konfidentialitetsvillkor, ersättning kopplad till skatteförmån, cirkulära transaktioner, gränsöverskridande betalningar m.m., automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och verkligt huvudmannaskap samt internprissättning.

Omvandling av inkomst

Regeringen föreslår att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om det innebär att en inkomst omvandlas till en tillgång, gåva eller annan kategori av inkomst som beskattas lägre eller undantas från beskattning.

Användning av ett förvärvat företags underskott

Regeringen föreslår att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om arrangemanget innefattar förvärv av andelar i ett företag, den huvudsakliga verksamheten i företaget upphör i samband med förvärvet, och förvärvaren använder företagets underskott som kan hänföras till tid före förvärvet för att minska sin skattepliktiga inkomst.

Standardiserade arrangemang

Regeringen föreslår vidare att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om arrangemanget väsentligen är standardiserat till dokumentation eller struktur, och är tillgängligt för fler än en användare utan att i väsentlig utsträckning behöva anpassas för att kunna genomföras.

Konfidentialitetsvillkor

Regeringen föreslår också att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om användaren eller en deltagare i arrangemanget har förbudit sig att inte röja för andra rådgivare eller för Skatteverket eller en utländsk skattemyndighet hur en skatteförmån kan uppnås genom arrangemanget.

Ersättning kopplad till skatteförmån

Regeringen föreslår vidare att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om rådgivarens ersättning fastställs med hänsyn till storleken av den skatteförmån som arrangemanget medför, eller är beroende av om arrangemanget medför en skatteförmån.

Cirkulära transaktioner

Regeringen föreslår också att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om arrangemanget innefattar cirkulära transaktioner som resulterar i att medel förs ut ur och sedan tillbaka in i en stat eller jurisdiktion, genom mellanliggande företag utan annan kommersiell huvudfunktion, eller

transaktioner som neutraliserar eller upphäver varandra eller som har andra liknande egenskaper.

Gränsöverskridande betalningar m.m.

Regeringen föreslår vidare att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om arrangemanget innefattar avdragsgilla gränsöverskridande betalningar mellan två eller flera anknutna personer och

1. mottagaren inte har hemvist i någon stat eller jurisdiktion
2. mottagaren har hemvist i en stat eller jurisdiktion som
 - a. inte beskattar inkomster från företag eller där skattesatsen för sådana inkomster är noll eller i det närmaste noll procent eller
 - b. är upptagen i en förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen som av medlemsstaterna gemensamt eller inom ramen för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har bedömts vara icke-samarbetsvilliga
3. betalningen är undantagen från beskattning i den stat eller jurisdiktion där mottagaren har hemvist eller
4. betalningen är föremål för en förmånlig skatteåtgärd i den stat eller jurisdiktion där mottagaren har hemvist.

Regeringen föreslår vidare att ett gränsöverskridande arrangemang även är rapporteringspliktigt om arrangemanget innefattar att

1. avdrag för samma värdeminskning på en tillgång begärs i fler än en stat eller jurisdiktion
2. undanröjande av dubbelbeskattning begärs för samma inkomst eller förmögenhet i fler än en stat eller jurisdiktion eller
3. tillgångar överförs och det belopp som ska anses utgöra betalning för tillgångarna skiljer sig åt betydligt i de berörda staterna eller jurisdiktionerna.

Automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och verkligt huvudmannaskap

Regeringen föreslår också att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om det kan antas leda eller syfta till ett kringgående av kontroll-uppgiftsskyldigheten enligt 22 b kap. skatteförfarandelagen (förkortad SFL) eller motsvarande skyldighet i en utländsk stat eller jurisdiktion, eller om det utnyttjar avsaknaden av en sådan skyldighet.

Ett gränsöverskridande arrangemang är även rapporteringspliktigt om arrangemanget innefattar användning av personer, juridiska konstruktioner eller strukturer

1. som inte bedriver verklig ekonomisk verksamhet med stöd av lämplig personal, utrustning, tillgångar och anläggningar

2. som är registrerade i, leds från, har hemvist i, kontrolleras från eller är etablerade i en stat eller jurisdiktion där de verkliga huvudmännen inte har hemvist och
3. vars verkliga huvudmän görs icke identifierbara. Med verklig huvudman avses detsamma som i lagen om registrering av verkliga huvudmän.

Internprissättning

Regeringen föreslår slutligen att ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om det innefattar användning av ensidiga regler om en schabloniserad beräkning av resultat eller vinstmarginaler (unilaterala safe harbour-regler).

Ett gränsöverskridande arrangemang är även rapporteringspliktigt om det innefattar överföring av svårvärderade immateriella tillgångar mellan anknutna personer.

Med svårvärderade immateriella tillgångar avses immateriella tillgångar eller rättigheter till immateriella tillgångar för vilka

1. tillförlitliga jämförbara transaktioner saknas vid den tidpunkt då de överförs och
2. beräkningarna av framtida kassaflöden eller inkomster som väntas kunna härledas ur den immateriella tillgången eller de antaganden som används vid värderingen av den immateriella tillgången är mycket osäkra vid den tidpunkt då transaktionen inleddes, vilket gör det svårt att förutsäga värdet på den immateriella tillgången vid tidpunkten för överföringen.

Ett arrangemang är vidare rapporteringspliktigt om det innefattar en koncern-intern gränsöverskridande överföring av funktioner, risker eller tillgångar och den överförande partens förväntade resultat före finansiella poster och skatter under en treårsperiod efter överföringen är mindre än 50 procent av vad det förväntade resultatet skulle ha varit om överföringen inte hade gjorts.

Ny särskild avgift

DAC 6 föreskriver att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits om skyldighet att rapportera rapporteringspliktiga arrangemang och att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att sanktionerna tillämpas. Det finns enligt regeringen således en skyldighet för Sverige att ha sanktioner för de som inte uppfyller den uppgiftsskyldighet som föreslås i propositionen. Regeringen föreslår därför att en ny rapporteringsavgift i form av en ny särskild avgift ska införas i skatteförordningen och som under vissa förutsättningar ska kunna tas ut.

Automatiskt utbyte av upplysningar

När det gäller frågan om utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga arrangemang föreslår regeringen att Skatteverket till varje annan medlemsstats

behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte ska lämna upplysning om sådana uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang som Skatteverket har fått enligt bestämmelserna om uppgiftsskyldighet i 33 b kap. SFL. Skatteverket ska dock enligt förslaget inte lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

Regeringen föreslår vidare att upplysningarna ska lämnas inom en månad efter utgången av det kalenderkvartal då uppgifter lämnades till Skatteverket i enlighet med bestämmelserna i SFL.

Utskottets ställningstagande

Den föreslagna lagen om rapporteringspliktiga arrangemang innebär att rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang genomförs. Direktivet innehåller bestämmelser om rapporteringskyldighet och informationsutbyte om vissa gränsöverskridande arrangemang och ska bl.a. möjliggöra för skatteadministrationer att i ett tidigt skede få information om särskilt aggressiv skatteplanering.

Regeringen har gjort bedömningen att den föreslagna lagen om rapporteringspliktiga arrangemang och de föreslagna lagändringarna i befintlig lagstiftning är nödvändiga för att direktivet ska kunna genomföras.

Utskottet finner inte skäl att göra någon annan bedömning och tillstyrker delvis propositionen.

När det gäller frågan om tidpunkten för ikraftträdande av regeringens lagförslag och lagändringar bedömer utskottet att det med anledning av händelseutvecklingen till följd av den pågående Coronapandemin i dagsläget inte finns möjlighet för riksdagen att bestämma vid vilka tidpunkter regeringens förslag bör träda i kraft och tillämpas.

Utskottet föreslår därför att riksdagen under dessa exceptionella omständigheter ska bemyndiga regeringen att bestämma vid vilka tidpunkter förslagen ska träda i kraft och att meddela de övergångsbestämmelser som behövs.

Rapporteringskyldighet för inhemska skattearrangemang

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att rapporteringskyldigheten även ska omfatta inhemska skattearrangemang.

Jämför reservationen (V).

Motionen

I kommittémotion 2019/20:3492 av Tony Haddou m.fl. (V) föreslås att riksdagen tillkännager för regeringen att den bör återkomma med ett förslag om att rapporteringsplikten ska gälla även för inhemska skattearrangemang. Motionärerna anför att rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC 6) var relativt urvattnat i så motto att endast gränsöverskridande arrangemang omfattas av informationsplikten, men att det inte finns något som hindrar att medlemsländerna går längre och inför rapporteringsplikt på inhemska skatteupplag. Motionärerna anför vidare att detta också har skett i flera EU-länder, bl.a. i Irland, Portugal, Storbritannien, USA och Kanada. Det är enligt motionärerna oerhört olyckligt att regeringen har valt att lägga sig på direktivets miniminivå eftersom det just är på inhemska skattearrangemang som en rapporteringskyldighet skulle kunna ge ett väsentligt bidrag i kampen mot skatteflykt och skatteundandragande. Detta beror på att det främst är inhemska arrangemang som Skatteverket kan bedriva en effektiv tillsyn över.

Utskottets ställningstagande

När det gäller frågan om omfattningen av rapporteringskyldigheten har regeringen gjort bedömningen att endast gränsöverskridande arrangemang ska omfattas. Frågan om en eventuell rapporteringskyldighet för inhemska arrangemang är föremål för fortsatt beredning inom Regeringskansliet.

Med hänsyn till det anförda finner utskottet inte skäl att nu rikta ett tillkännagivande till regeringen om att även inhemska arrangemang ska omfattas av rapporteringskyldighet.

Motionsförslaget avslås därför.

Reservation

Rapporteringskyldighet för inhemska skattearrangemang, punkt 2 (V)

av Tony Haddou (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2019/20:3492 av Tony Haddou m.fl. (V).

Ställningstagande

Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC 6) var relativt urvattnat i så motto att endast gränsöverskridande arrangemang omfattas av informationsplikten. Det finns dock inte något som hindrar att medlemsländerna går längre och inför rapporteringsplikt på inhemska skatteupplag. Detta har också skett i flera EU-länder, bl.a. i Irland, Portugal, Storbritannien, USA och Kanada. Vi anser att det är oerhört olyckligt att regeringen har valt att lägga sig på direktivets miniminivå eftersom det just är på inhemska skattearrangemang som en rapporteringskyldighet skulle kunna ge ett väsentligt bidrag i kampen mot skatteflykt och skatteundandragande. Detta beror på att det främst är inhemska arrangemang som Skatteverket kan bedriva en effektiv tillsyn över. Vi föreslår därför att riksdagen tillkännager för regeringen att den bör återkomma med ett förslag om att rapporteringsplikten ska gälla även för inhemska skattearrangemang.

När det gäller frågan om ikraftträdande anser vi att regeringen inte ska bemyndigas att bestämma tidpunkten för ikraftträdande och att förslaget därför ska träda i kraft, såsom tidigare föreslagits, den 1 juli 2020. Skatteverket har, i en skrivelse som inkommit till utskottet med anledning av en hemställan från FAR att senarelägga ikraftträdandet för rapporteringsavgifter, framfört att de kommer att kunna uppfylla sina åtaganden och att de kommer att kunna tillhandahålla olika kanaler för inlämnandet av rapporter. Skatteverket hänvisar också till möjligheten att medge befrielse. Vänsterpartiet ser ingen annan anledning att göra en annan bedömning. Förslaget ska därför träda i kraft den 1 juli 2020.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2019/20:74 Genomförande av EU:s direktiv om automatiskt utbyte av upplysningar som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om rapporteringspliktiga arrangemang.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Följdmotionen

2019/20:3492 av Tony Haddou m.fl. (V):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om att rapporteringsplikten ska gälla även för inhemska skattearrangemang och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om rapporteringspliktiga arrangemang

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens innehåll och tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om vad som utgör ett rapporteringspliktigt arrangemang. Bestämmelser om uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga arrangemang finns i 33 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 § Lagen gäller för gränsöverskridande arrangemang som avser de skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Därutöver gäller lagen för gränsöverskridande arrangemang som

1. skulle kunna påverka rapporteringsskyldigheten enligt

a) rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning,

b) det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014, eller

c) motsvarande avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, eller

2. skulle kunna försvåra identifieringen av verkligt huvudmannaskap.

3 § I lagen finns

– definitioner och förklaringar (4–11 §§),

– bestämmelser om vilka arrangemang som är rapporteringspliktiga (12 §), och

– bestämmelser om kännetecken (13–25 §§).

Definitioner och förklaringar

Hemvist

4 § Med hemvist i en stat eller jurisdiktion avses att en person har sin skatterättsliga hemvist i den staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2018/822.

Gränsöverskridande arrangemang

5 § Med gränsöverskridande arrangemang avses ett arrangemang som berör fler än en medlemsstat i Europeiska unionen, eller en medlemsstat och ett tredjeland, och som uppfyller minst ett av följande villkor:

1. Samtliga deltagare i arrangemanget har inte hemvist i samma stat eller jurisdiktion.
2. En eller flera av deltagarna i arrangemanget har hemvist i fler än en stat eller jurisdiktion.
3. En eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver näringsverksamhet i en annan stat eller jurisdiktion än där de har hemvist från ett fast driftställe i den andra staten eller jurisdiktionen och arrangemanget utgör en del av eller hela verksamheten vid det fasta driftstället.
4. En eller flera av deltagarna i arrangemanget bedriver verksamhet i en annan stat eller jurisdiktion än där de har hemvist eller där de har ett fast driftställe.
5. Arrangemanget skulle kunna påverka rapporteringsskyldigheten avseende finansiella konton enligt rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 eller motsvarande avtal.
6. Arrangemanget skulle kunna försvåra identifieringen av verkligt huvudmannaskap.

Verklig huvudman

6 § Med verklig huvudman avses detsamma som i 1 kap. 3–7 §§ lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Person och företag

7 § Med person avses detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Med företag avses en annan person än en fysisk person.

Anknutna personer

8 § Med anknutna personer avses två personer som är anknutna till varandra på något av följande sätt:

1. En person deltar i ledningen av den andra personen genom att utöva ett väsentligt inflytande över denna person.
2. En person innehar mer än 25 procent av rösterna i den andra personen.
3. En person äger, direkt eller indirekt, mer än 25 procent av kapitalet i den andra personen.
4. En person har rätt till 25 procent eller mer av vinsten i den andra personen.

Om fler än en person uppfyller ett villkor som anges i första stycket när det gäller en och samma person, eller om en och samma person uppfyller ett sådant villkor när det gäller flera personer, ska samtliga personer anses vara anknutna personer.

9 § Vid bedömningen av om personer är anknutna till varandra enligt 8 § ska personer som agerar tillsammans i fråga om innehav av kapital eller röster i ett företag behandlas som en enda person.

Vid ett indirekt innehav ska bedömningen av om villkoret i 8 § första stycket 3 är uppfyllt göras genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 procent av rösterna på en nivå ska anses inneha 100 procent av rösterna på den nivån.

Vid tillämpningen av 8 § ska en fysisk person och dennes släktingar i rätt upp- och nedstigande led och dennes make eller maka räknas som en enda person.

Rådgivare

10 § Med rådgivare avses detsamma som i 33 b kap. 6 och 7 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Användare

11 § Med användare avses detsamma som i 33 b kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Vilka arrangemang är rapporteringspliktiga?

12 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt om det uppvisar något av de kännetecken som anges i 13–25 §§.

För att ett arrangemang som avses i 13–18 §§ eller 19 § 2 a, 3 eller 4 ska vara rapporteringspliktigt krävs också att en skatteförmån är den huvudsakliga fördelen, eller en av de huvudsakliga fördelarna, som en person rimligen kan förvänta sig av arrangemanget.

Kännetecken

Omvandling av inkomst

13 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om en inkomst omvandlas till en tillgång, gåva eller annan kategori av inkomst som beskattas lägre eller undantas från beskattning.

Användning av ett förvärvat företags underskott

14 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om

1. arrangemanget innefattar förvärv av andelar i ett företag,
2. den huvudsakliga verksamheten i företaget upphör i samband med förvärvet, och
3. förvärvaren använder företagets underskott hänförligt till tid före förvärvet för att minska sin skattepliktiga inkomst.

Standardiserade arrangemang

15 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om arrangemanget

1. väsentligen är standardiserat till dokumentation eller struktur, och
2. är tillgängligt för fler än en användare utan att i väsentlig utsträckning behöva anpassas för att kunna genomföras.

Konfidentialitetsvillkor

16 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om användaren eller en deltagare i arrangemanget har förbundit sig att inte röja för andra rådgivare eller för Skatteverket eller en utländsk skattemyndighet hur en skatteförmån kan uppnås genom arrangemanget.

Ersättning kopplad till skatteförmånen

17 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om rådgivarens ersättning

1. fastställs med hänsyn till storleken av den skatteförmån som arrangemanget medför, eller
2. är beroende av om arrangemanget medför en skatteförmån.

Cirkulära transaktioner

18 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om arrangemanget innefattar cirkulära transaktioner som resulterar i att medel förs ut ur och sedan tillbaka in i en stat eller jurisdiktion, genom

1. mellanliggande företag utan annan kommersiell huvudfunktion, eller
2. transaktioner som neutraliserar eller upphäver varandra eller som har andra liknande egenskaper.

Gränsöverskridande betalningar m.m.

19 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om arrangemanget innefattar avdragsgilla gränsöverskridande betalningar mellan två eller flera anknutna personer, och

1. mottagaren inte har hemvist i någon stat eller jurisdiktion,
2. mottagaren har hemvist i en stat eller jurisdiktion som
 - a) inte beskattar inkomster från företag eller där skattesatsen för sådana inkomster är noll eller i det närmaste noll procent, eller
 - b) är upptagen i en förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen som av medlemsstaterna gemensamt eller inom ramen för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har bedömts vara icke-samarbetsvilliga,
3. betalningen är undantagen från beskattning i den stat eller jurisdiktion där mottagaren har hemvist, eller
4. betalningen är föremål för en förmånlig skatteåtgärd i den stat eller jurisdiktion där mottagaren har hemvist.

20 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om arrangemanget innefattar att

1. avdrag för samma värdeminskning på en tillgång begärs i fler än en stat eller jurisdiktion,
2. undanröjande av dubbelbeskattning begärs för samma inkomst eller förmögenhet i fler än en stat eller jurisdiktion, eller
3. tillgångar överförs och det belopp som ska anses utgöra betalning för tillgångarna skiljer sig åt betydligt i de berörda staterna eller jurisdiktionerna.

Automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

21 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om det kan antas leda eller syfta till ett kringgående av kontroll-uppgiftsskyldigheten enligt 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) eller motsvarande skyldighet i en utländsk stat eller jurisdiktion, eller om det utnyttjar avsaknaden av en sådan skyldighet.

Verkligt huvudmannaskap

22 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om arrangemanget innefattar användning av personer, juridiska konstruktioner eller strukturer

1. som inte bedriver verklig ekonomisk verksamhet med stöd av lämplig personal, utrustning, tillgångar och anläggningar,

2. som är registrerade i, leds från, har hemvist i, kontrolleras från eller är etablerade i en stat eller jurisdiktion där de verkliga huvudmännen inte har hemvist, och

3. vars verkliga huvudmän görs icke identifierbara.

Internprissättning

23 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om det innefattar användning av ensidiga regler om en schabloniserad beräkning av resultat eller vinstmarginaler (unilaterala safe harbour-regler).

24 § Ett gränsöverskridande arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om det innefattar överföring av svårvärderade immateriella tillgångar mellan anknutna personer.

Med svårvärderade immateriella tillgångar avses immateriella tillgångar eller rättigheter till immateriella tillgångar för vilka

1. tillförlitliga jämförbara transaktioner saknas vid den tidpunkt då de överförs, och

2. beräkningarna av framtida kassaflöden eller inkomster som väntas kunna härledas ur den immateriella tillgången eller de antaganden som används vid värderingen av den immateriella tillgången är mycket osäkra vid den tidpunkt då transaktionen inleddes, vilket gör det svårt att förutsäga värdet på den immateriella tillgången vid tidpunkten för överföringen.

25 § Ett arrangemang är rapporteringspliktigt enligt 12 § om det innefattar en koncernintern gränsöverskridande överföring av funktioner, risker eller tillgångar och den överförande partens förväntade resultat före finansiella poster och skatter under en treårsperiod efter överföringen är mindre än 50 procent av vad det förväntade resultatet skulle ha varit om överföringen inte hade gjorts.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,
 - c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),
och
 - d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,
och
 - e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen.
7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,
8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,
9. hantering av uppgifter om sjuklönekostnad, och
10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2018/822.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2018:228.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

3 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 kap.

1 §²

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, *rapporteringsavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2018/822.

² Senaste lydelse 2019:937.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

4 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 17 §, 38 kap. 1 §, 44 kap. 3 §, 52 kap. 1 §, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya kapitel, 33 b kap. och 49 c kap., två nya paragrafer, 52 kap. 8 d § och 66 kap. 24 a §, och närmast före 52 kap. 8 d § och 66 kap. 24 a § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

33 a kap. – Land-för-land-rapporter

33 a kap. – Land-för-land-rapporter

33 b kap. – Uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang

34 kap. – Informationsuppgifter

34 kap. – Informationsuppgifter

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

49 b kap. – Dokumentationsavgift

49 b kap. – Dokumentationsavgift

49 c kap. – Rapporteringsavgift

50 kap. – Kontrollavgift

50 kap. – Kontrollavgift

3 kap.

17 §³

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, *rapporteringsavgift* och kontrollavgift.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2018/822.

² Senaste lydelse 2018:2034.

³ Senaste lydelse 2018:2034.

33 b kap. Uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter till Skatteverket om rapporteringspliktiga arrangemang. Vad som utgör ett rapporteringspliktigt arrangemang följer av lagen (2020:000) om rapporteringspliktiga arrangemang.

Bestämmelserna i kapitlet ges i följande ordning:

- syftet med uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang (2 §),*
- definitioner och förklaringar (3–9 §§),*
- vem som ska lämna uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang (10–15 §§),*
- vilka uppgifter som ska lämnas (16–18 §§),*
- när uppgifterna ska lämnas (19–21 §§), och*
- informationsskyldighet i vissa fall (22 §).*

Syftet med att uppgifter ska lämnas

2 §

Uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang ska lämnas som underlag för Skatteverkets utbyte av upplysningar enligt 12 d § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Uppgifterna ska även lämnas som underlag för skattekontroll och analys av risker i skattesystemet.

Definitioner och förklaringar

3 §

Definitionerna av hemvist, gränsöverskridande arrangemang, företag och anknutna personer är desamma i detta kapitel som i lagen (2020:000) om rapporteringspliktiga arrangemang.

Medlemsstat

4 §

Med medlemsstat avses i detta kapitel en medlemsstat i Europeiska unionen.

Person och behörig myndighet

5 §

Med person och behörig myndighet avses i detta kapitel detsamma som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Rådgivare

6 §

Med rådgivare avses i detta kapitel en person som utformar, marknadsför, organiserar eller tillhandahåller ett rapporteringspliktigt arrangemang för genomförande, eller som har hand om genomförandet.

Med rådgivare avses även en person som vet eller skäligen kan förväntas veta att denne har åtagit sig att, direkt eller genom andra personer, bidra till att utforma, marknadsföra, organisera eller tillhandahålla ett rapporteringspliktigt arrangemang för genomförande, eller har hand om ett genomförande.

7 §

En person ska anses som rådgivare enligt 6 § bara om denne

- 1. har hemvist i en medlemsstat,*
- 2. tillhandahåller tjänster avseende arrangemanget från ett fast driftställe i en medlemsstat,*
- 3. är registrerad i eller lyder under lagstiftningen i en medlemsstat, eller*
- 4. tillhör en bransch- eller yrkesorganisation för juridiska rådgivare, skatterådgivare eller konsulter i en medlemsstat.*

Uppgiftsskyldig rådgivare

8 §

Med uppgiftsskyldig rådgivare avses i detta kapitel en rådgivare som har sådan anknytning till Sverige som avses i 7 §.

En rådgivare ska dock bara anses vara en uppgiftsskyldig rådgivare enligt första stycket om rådgivaren inte har en starkare anknytning till någon annan medlemsstat. Anknytningens styrka avgörs i den ordning som följer av 7 §.

Användare

9 §

Med användare avses i detta kapitel en person som

- 1. tillhandahåller ett rapporteringspliktigt arrangemang,*
- 2. har ett rapporteringspliktigt arrangemang som är klart för genomförande, eller*
- 3. har påbörjat genomförandet av ett rapporteringspliktigt arrangemang.*

Vem ska lämna uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang?

Rådgivares uppgiftsskyldighet

10 §

En uppgiftsskyldig rådgivare ska lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang till Skatteverket.

11 §

Om en uppgiftsskyldig rådgivare har lika stark anknytning till någon annan medlemsstat som till Sverige, behöver uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang inte lämnas till Skatteverket om motsvarande uppgifter redan har lämnats till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten. Anknytningens styrka avgörs i den ordning som följer av 7 §.

12 §

En uppgiftsskyldig rådgivare behöver inte lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang till Skatteverket om en annan rådgivare redan har lämnat

- 1. föreskrivna uppgifter till Skatteverket, eller*
- 2. motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i någon annan medlemsstat.*

Användares uppgiftsskyldighet

13 §

Användaren ska lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang till Skatteverket om

- 1. det inte finns någon rådgivare, eller*
- 2. samtliga rådgivare är förhindrade att lämna fullständiga uppgifter om arrangemanget enligt 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater eller liknande*

bestämmelser i någon annan medlemsstat.

Första stycket gäller bara om användaren har anknytning till Sverige och anknytningen inte är starkare till någon annan medlemsstat. Anknytningens styrka avgörs av, i fallande ordning, medlemsstat där användaren

- 1. har hemvist,*
- 2. har ett fast driftställe som gynnas av arrangemanget,*
- 3. har inkomster eller genererar vinster, eller*
- 4. bedriver verksamhet.*

14 §

Om användaren är skyldig att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang både till Skatteverket och till en behörig myndighet i någon annan medlemsstat, behöver uppgifter inte lämnas till Skatteverket om motsvarande uppgifter redan har lämnats i den andra medlemsstaten.

15 §

Om det finns flera användare som enligt 13 § ska lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang, behöver andra användare än som avses i 1 eller 2 inte lämna uppgifter om en sådan användare har lämnat föreskrivna uppgifter till Skatteverket eller motsvarande uppgifter till en behörig myndighet i någon annan medlemsstat:

1. En användare som har kommit överens om tillhandahållandet av arrangemanget med en rådgivare.

2. Om det inte finns någon sådan uppgiftsskyldig användare som anges i 1, en användare som har hand om genomförandet av arrangemanget.

En användare som har hand om genomförandet av arrangemanget behöver inte lämna uppgifter om en användare som avses i första

stycket 1 har lämnat uppgifter på det sätt som anges i första stycket.

Vilka uppgifter ska lämnas?

Huvudregel

16 §

Följande uppgifter ska lämnas om ett rapporteringspliktigt arrangemang:

1. nödvändiga identifikationsuppgifter, inklusive hemvist, för

a) rådgivare,

b) användare, och

c) personer som är anknutna till användaren, när dessa har betydelse för det rapporteringspliktiga arrangemanget,

2. vilken eller vilka av bestämmelserna i 13–25 §§ lagen (2020:000) om rapporteringspliktiga arrangemang som gör arrangemanget rapporteringspliktigt,

3. en sammanfattning av innehållet i arrangemanget och, om ett sådant finns, det namn under vilket arrangemanget är allmänt känt samt en övergripande beskrivning av relevant affärsverksamhet eller relevanta arrangemang,

4. det datum då genomförandet av arrangemanget påbörjades eller då arrangemanget ska genomföras,

5. uppgift om de nationella bestämmelser som utgör grunden för arrangemanget,

6. värdet av arrangemanget,

7. uppgift om den eller de medlemsstater i vilken användaren eller användarna har hemvist och andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, och

8. nödvändiga identifikationsuppgifter för varje annan person i en medlemsstat än som avses i 1 som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, samt uppgift om

var varje sådan person har hemvist.

Uppgifter ska även lämnas om referensnummer om ett sådant tilldelats det rapporteringspliktiga arrangemanget av Skatteverket eller en annan medlemsstats behöriga myndighet.

17 §

Uppgifter enligt 16 § ska lämnas endast i den utsträckning den uppgiftsskyldige har kännedom om eller tillgång till uppgifterna.

Undantag

18 §

En rådgivare ska lämna uppgifter enligt 16 § endast i den utsträckning denne inte är förhindrad att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater.

När ska uppgifterna lämnas?

Tidpunkt för rådgivares uppgiftsskyldighet

19 §

De uppgifter som en rådgivare ska lämna enligt 16 § ska ha kommit in till Skatteverket inom 30 dagar från och med dagen efter den av följande dagar som inträffar först:

1. den dag rådgivaren gjorde arrangemanget tillgängligt,
2. den dag arrangemanget blev klart för genomförande, eller
3. den dag rådgivaren påbörjade genomförandet av arrangemanget.

Om uppgifterna ska lämnas av en rådgivare som avses i 6 § andra stycket, räknas tiden i stället från och med dagen efter den dag då denne tillhandahöll sina tjänster avseende arrangemanget.

Tidpunkt för användares uppgiftsskyldighet

20 §

De uppgifter som en användare ska lämna enligt 16 § ska ha kommit in till Skatteverket inom 30 dagar från och med dagen efter den av följande dagar som inträffar först:

1. den dag arrangemanget tillhandahölls användaren,
2. den dag arrangemanget blev klart för genomförande av användaren, eller
3. den dag användaren påbörjade genomförandet av arrangemanget.

Kvartalsvis uppgiftsskyldighet i vissa fall

21 §

En rådgivare ska vid utgången av varje kalenderkvartal lämna en sammanställning av uppgifter enligt 16 § första stycket 1, 4, 7 och 8 samt andra stycket som har tillkommit sedan uppgifter senast lämnades. Detta gäller endast i fråga om ett arrangemang som inte i väsentlig utsträckning behöver anpassas för att kunna genomföras av en ny användare.

Informationsskyldighet i vissa fall

22 §

Om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera samtliga andra rådgivare avseende arrangemanget om rådgivares skyldighet att lämna uppgifter.

Om det inte finns någon annan rådgivare som är skyldig att lämna uppgifterna om det rapporterings-

pliktiga arrangemanget eller om samtliga andra rådgivare är förhindrade att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater eller motsvarande regler i någon annan medlemsstat, ska den uppgiftsskyldige rådgivaren informera användaren av arrangemanget om användarens skyldighet att lämna uppgifter.

38 kap.

1 §⁴

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
 5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
5. särskilda uppgifter, och
 6. särskilda uppgifter, och
 7. periodiska sammanställningar.

44 kap.

3 §⁵

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift eller kontrollavgift, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, *rapporteringsavgift* eller kontrollavgift, och

⁴ Senaste lydelse 2019:455.

⁵ Senaste lydelse 2018:2034.

49 c kap. Rapporteringsavgift**Försenade eller uteblivna uppgifter****1 §**

Rapporteringsavgift ska tas ut enligt 4 § om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang inte har lämnat föreskrivna uppgifter inom den tid som anges i 33 b kap. 19, 20 eller 21 §.

2 §

Om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang inte har lämnat föreskrivna uppgifter inom 60 dagar från den tidpunkt då skyldigheten skulle ha fullgjorts enligt 33 b kap. 19, 20 eller 21 §, ska utöver avgift enligt 1 § rapporteringsavgift enligt 5 § tas ut.

Under samma förutsättningar ska ytterligare en rapporteringsavgift enligt 5 § tas ut. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna uppgifter med anledning av en utredning om en sådan rapporteringsavgift som anges i första stycket.

Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ**3 §**

Rapporteringsavgift får inte tas ut om uppgifter lämnats inom den tidsfrist som anges i 1 respektive 2 § och

1. uppgifterna har brister som endast är av mindre betydelse, eller
2. den uppgiftsskyldige på eget initiativ därefter har rättat uppgifterna så att de uppfyller vad som föreskrivs i 33 b kap. 16–18 §§.

Om uppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som anges i 33 b kap. 2 § kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2.

Beräkning av rapporteringsavgift

4 §

Rapporteringsavgiften enligt 1 § är 7 500 kronor för användare och 15 000 kronor för rådgivare för varje rapporteringspliktigt arrangemang och för varje sammanställning som avses i 33 b kap. 21 §.

5 §

Rapporteringsavgifterna enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 10 000 kronor för användare och 20 000 kronor för rådgivare för varje rapporteringspliktigt arrangemang och för varje sammanställning som avses i 33 b kap. 21 §.

Om överträdelsen skett i den uppgiftsskyldiges näringsverksamhet och omsättningen under närmast föregående räkenskapsår är minst 15 miljoner kronor är avgifterna i stället

1. 15 000 kronor för användare och 30 000 kronor för rådgivare, om omsättningen närmast föregående räkenskapsår uppgår till minst 15 miljoner kronor men understiger 75 miljoner kronor,

2. 30 000 kronor för användare och 60 000 kronor för rådgivare, om omsättningen närmast föregående räkenskapsår uppgår till minst 75 miljoner kronor men understiger 500 miljoner kronor, eller

3. 75 000 kronor för användare och 150 000 kronor för rådgivare, om omsättningen närmast föregående räkenskapsår uppgår till minst 500 miljoner kronor.

Om räkenskapsåret är längre eller kortare än tolv månader ska omsättningen justeras i motsvarande mån.

6 §

Om en överträdelse som avses i 2 § har skett under den uppgiftsskyldiges första verksamhetsår eller om tillförlitlig uppgift om omsättningen saknas, får omsättningen uppskattas vid tillämpningen av 5 § andra stycket.

52 kap.

1 §⁶

I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om förseningsavgift (2 §),
 - beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
 - beslut om återkallelseavgift (8 b §),
 - beslut om dokumentationsavgift (8 c §),
 - beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
 - beslut om kontrollavgift (9 §),
 - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),
- och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

Beslut om rapporteringsavgift

8 d §

Ett beslut om rapporteringsavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

62 kap.

8 §⁷

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,

⁶ Senaste lydelse 2018:2034.

⁷ Senaste lydelse 2018:2034.

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift eller kontrollavgift,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, dokumentationsavgift, *rapporteringsavgift* eller kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

63 kap.

1 §⁸

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (2 §),
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, *rapporteringsavgift* och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvarstjänstgöring (13 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
- anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 a §§),
- ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

⁸ Senaste lydelse 2019:1147.

7 §⁹

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föränlett skattetillägget eller återkallelseavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

8 §¹⁰

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift eller kontrollavgift,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, *rapporteringsavgift* eller kontrollavgift,
4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
5. det annars finns särskilda skäl.

66 kap.5 §¹¹

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes-skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes-skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, *rapporteringsavgift* eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt

⁹ Senaste lydelse 2018:2034.

¹⁰ Senaste lydelse 2019:1147.

¹¹ Senaste lydelse 2018:2034.

kvalificerad beslutsfattare som kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,

2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,

3. frågan ska prövas i sak, och

4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

7 §¹²

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,

2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,

3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,

4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,

5. föreläggande,

6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,

7. tvångsåtgärder,

8. återkallelseavgift,

9. dokumentationsavgift,

10. rapporteringsavgift,

11. kontrollavgift,

10. kontrollavgift,
11. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

11. kontrollavgift,
12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

12. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

12. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

13. verkställighet, eller

13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
14. verkställighet, eller

14. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

14. verkställighet, eller
15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Omprövning till nackdel av beslut om rapporteringsavgift

24 a §

Ett beslut om omprövning av rapporteringsavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då

¹² Senaste lydelse 2018:2034.

uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

67 kap.

12 §¹³

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,	
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,	
3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av godkännande för tonnageskattning,	
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,	
5. deklarationsombud,	
6. tvångsåtgärder,	
7. återkallelseavgift,	
8. dokumentationsavgift,	
	9. rapporteringsavgift,
9. kontrollavgift,	10. kontrollavgift,
10. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,	11. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
11. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,	12. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
12. verkställighet, eller	13. verkställighet, eller
13. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.	14. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2. För rådgivare som avses i 33 b kap. 6 § första stycket tillämpas lagen på rapporteringspliktiga arrangemang som rådgivaren har tillgängliggjort, som har blivit klart för genomförande, eller där rådgivaren har påbörjat genomförandet av arrangemanget, efter ikraftträdandet.

3. För rådgivare som avses i 33 b kap. 6 § andra stycket tillämpas lagen på rapporteringspliktiga arrangemang som rådgivaren har tillhandahållit sina tjänster inom ramen för, efter ikraftträdandet.

4. För användare tillämpas lagen på rapporteringspliktiga arrangemang som har tillhandahållits användaren, som har blivit klart för genomförande av användaren, eller där användaren har påbörjat genomförandet av arrangemanget, efter ikraftträdandet.

5. Lagen tillämpas även på andra rapporteringspliktiga arrangemang än som avses i punkterna 2–4, om genomförandet av arrangemanget har påbörjats efter den 24 juni 2018 och före ikraftträdandet.

6. Bestämmelserna i 49 c kap. tillämpas inte på rapporteringspliktiga arrangemang som avses i punkt 5.

¹³ Senaste lydelse 2018:2034.

7. I stället för vad som föreskrivs i 33 b kap. 19 och 20 §§, ska uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang som avses i punkt 5 ha kommit in till Skatteverket senast den 31 augusti 2020.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 13 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 12 d–12 f §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 d §

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysning om sådana uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang som Skatteverket har fått enligt 33 b kap. 16–18 och 21 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverket ska även lämna upplysning om det referensnummer som tilldelats det rapporteringspliktiga arrangemanget av Skatteverket eller av en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Upplysning till Europeiska kommissionen ska inte lämnas om uppgifter som avses i andra stycket eller i 33 b kap. 16 § första stycket 1, 3 och 8 och andra stycket skatteförfarandelagen.

12 e §

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i 12 d § om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som anges i 33 b kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2018/822.

12 f §

Upplysningarna enligt 12 d § ska lämnas inom en månad efter utgången av det kalenderkvartal då uppgifter lämnades till Skatteverket enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

13 §²

Skatteverket ska överföra upplysningar enligt 12 § till en medlemsstat endast om den staten har meddelat Europeiska kommissionen att den har upplysningar tillgängliga beträffande minst en av de inkomster och tillgångar som avses i 12 §.

Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat har meddelat att den inte önskar få vissa upplysningar enligt 12 § första stycket, ska Skatteverket inte överföra sådana upplysningar till den medlemsstaten.

Skatteverket ska inte lämna upplysningar enligt 12 b § första stycket 2 och 12 c § tredje stycket 2, om utlämnandet

Skatteverket ska inte lämna upplysningar enligt 12 b § första stycket 2, 12 c § tredje stycket 2 och enligt 12 d § om uppgifter som avses i 33 b kap. 16 § första stycket 3 skatteförfarandelagen (2011:1244), om utlämnandet

1. kan leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt röjs, eller
2. skulle strida mot allmänna hänsyn.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.

2. I stället för vad som föreskrivs i 12 f §, ska Skatteverket i fråga om rapporteringspliktiga arrangemang där genomförandet av arrangemanget har påbörjats efter den 24 juni 2018 och före ikraftträdandet, lämna upplysningar senast den 31 oktober 2020.

² Senaste lydelse 2016:1229.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

1 Ändring i regeringens förslag till lag om rapporteringspliktiga arrangemang

Regeringens förslag

Utskottets förslag

Denna lag träder i kraft den *1 juli*
2020.

Denna lag träder i kraft den *dag*
som regeringen bestämmer.

2 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Regeringens förslag

Utskottets förslag

Denna lag träder i kraft den *1 juli* 2020.

Denna lag träder i kraft den *dag* som regeringen bestämmer.

3 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Regeringens förslag

Utskottets förslag

Denna lag träder i kraft den *1 juli*
2020.

Denna lag träder i kraft den *dag*
som regeringen bestämmer.

4 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Regeringens förslag

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.
2. För rådgivare som avses i 33 b kap. 6 § första stycket tillämpas lagen på rapporteringspliktiga arrangemang som rådgivaren har tillgängliggjort, som har blivit klart för genomförande, eller där rådgivaren har påbörjat genomförandet av arrangementet, efter ikraftträdandet.
3. För rådgivare som avses i 33 b kap. 6 § andra stycket tillämpas lagen på rapporteringspliktiga arrangemang som rådgivaren har tillhandahållit sina tjänster inom ramen för, efter ikraftträdandet.
4. För användare tillämpas lagen på rapporteringspliktiga arrangemang som har tillhandahållits användaren, som har blivit klart för genomförande av användaren, eller där användaren har påbörjat genomförandet av arrangementet, efter ikraftträdandet.
5. Lagen tillämpas även på andra rapporteringspliktiga arrangemang än som avses i punkterna 2–4, om genomförandet av

Utskottets förslag

1. Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.
2. De nya bestämmelserna får sättas i kraft vid olika tidpunkter.
3. Regeringen får meddela de övergångsbestämmelser som behövs.

arrangemanget har påbörjats efter den 24 juni 2018 och före ikraftträdandet.

- 6. Bestämmelserna i 49 c kap. tillämpas inte på rapporteringspliktiga arrangemang som avses i punkt 5.*
- 7. I stället för vad som föreskrivs i 33b kap. 19 och 20 §§, ska uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang som avses i punkt 5 ha kommit in till Skatteverket senast den 31 augusti 2020.*

5 Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Regeringens förslag

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2020.
2. I stället för vad som skrivs i 12 f §, ska Skatteverket i fråga om rapporteringspliktiga arrangemang där genomförandet av arrangemanget har påbörjats efter den 24 juni 2018 och före ikraftträdandet, lämna upplysningar senast den 31 oktober 2020.

Utskottets förslag

1. Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.
2. De nya bestämmelserna får sättas i kraft vid olika tidpunkter.
3. Regeringen får meddela de övergångsbestämmelser som behövs.